

Stráž

Časopis katolických legionářů, jejich přátel, hraničářů a vojáků v záloze

Redakce a administrace v Praze II., ulice u Půjčovny 4

K zájezdu pana presidenta republiky na Moravu

-usk-:

Uherské Hradiště — Olomouc — Moravskou Ostravu — Opavu: čtyři typická střediska země moravsko-slezské vybral si pan prezident za místa svého letošního zájezdu na Moravu. Zdá se, že tyto moravské návštěvy hlavy státu stanou se tradičními a jest to dobré z velmi mnohých příčin. Morava má mimořádný význam pro náš státní celek nejen ze strategického hlediska obrany vlasti, kteroužto okolnost pan prezident zejména ve svém olomouckém projevu obzvláště zdůraznil, nýbrž též jako most mezi českou a slovenskou oblastí našeho státu, a konečně jako území, kde na poměrně malé ploše uplatňují se výrazně všechny různé zvláštnosti jednotlivých krajů československé republiky. Tím se stávají významné projevy, jichž pan prezident na Moravě učinil celou řadu, jaksi akustičtějšími a působí bezprostředněji, více od srdce k srdci, než kdyby byly proneseny jen z oficiálního státního střediska — z Prahy. Prohlášení v Uherském Hradišti učiněné, že Čech, Moravan a Slovák jedno jsou a že československá jednota jest náš veliký majetek, jež nikomu nevydáme, neznamená žádnou novou doktrinu, ani nebylo učiněno ponejprv. Ale po slováckých lukách, v ovzduší plném temperamentu, se toto zvolání obzvláště dobře rozléhá a odtamtud se lépe slyší na všech světových stranách. Zrovna tak ku projevu, že pro nás se hodí náš systém, že na různé ty převraty v cizině můžeme se dívat a také se díváme s klidem, jdouce sami svou vlastní cestou, hodí se zajiště nejlépe Olomouc, toto sídlo pravé hanácké rovnováhy a poctivé rozšafnosti. Hrdý poukaz na čestné umístění děl a k jeho stavu ve všeobecném učlenění československé demokracie a ocenění jeho souhry se zaměstnavatelstvem i s ostatními stavy, jež učinila náš stát odolným a všeobecnou krizi únosnější, zněl v Moravské Ostravě lépe než kdekoli jinde. Slova k německým našim spoluobčanům v Opavě pronesená o způsobu lovalní, přátelské a upřímné spolupráce ve prospěch a k obhájení státního celku, jenž jest i jejich vlastní a jejich vlastním zájmem, upozornění, že v případě válečného konfliktu utrpělo by nejvíce naše pohraniční území, platila zajiště všem československým Němcům, avšak nejdůležitější tribunou pro jejich vyslechnutí jest jistě právě Opavsko, jakožto slezská součástka naší demokratické republiky. Totéž platí i ohledně apelu presidentova na naše hraničáře, aby byli jednak věrnými strážci státu a jednak činitelem míru, dohody a spolupráce s Němci a tím i silným tmelem jednoty celého státu.

KNĚZ-LEGIONÁŘ

V legiích nebyl nikdo odmítán pro svoje přesvědčení a legie tvořily skutečné národní sjednocení na pevném pokladě bratrství. Dokladem toho jsou nejen výzvy ke katolíkům, uveřejněné v „Čechoslovane“ a „Čechoslováku“, ale i katolický kněz br. P. Josef Chadim.*) Katolický kněz, stojící v řadách legií, neměl na bitevním poli ani útoku ani boje, měl zde jenom trpělivost, sebeobětování, službu a lásku k bližnímu. Na jeho prsou neleskla se vyznamenání, nevlála korouhev nad ním. Korouhví jeho byl sám Ježíš Kristus. Když P. Josef Chadim padnul v konání své povinnosti ve vlasti jako farář v Matějovci, nepoložil nikdo vítězný věnec na rakev jeho, neměl slavnostního pohřbu, ale mnohá slza skropila jeho hrob.

Katolický kněz v ruských legiích nebyl ovšem žádným polním kurátem, takovou hodnost ruská legie neznala, ale také nepracoval pro svou slávu a štěstí, nýbrž pro duchovní život a větší lásku mezi bratry, kterou svět nemůže dát. Při své oficiální vojenské funkci mohl pilně vykonávat své duchovní povolání a poslání duchovního, slouže mše svaté a přisluhuje bratrům svatými svátostmi. Sebeobětování je základem křesťanství a charakterní rys Církve katolické je služba a láska k bližnímu — nemocným. A proto katolický kněz ani jako legionář nemohl být egoistou; obětoval se pro bratry bez pomýšlení, zda mu jeho práce nějakou odměnu přinese. Tedy ne pro svou slávu a osobní štěstí konal katolický kněz službu v legiích, ale pro blaho a zmírnění utrpení svých bližních. Snažil se mnoho zlého a nebezpečného odstranit a mnoho těžkostí překonat a při tom mnoho dobrého bližním svým — nemocným bratrům — prokázat. Nejlepší a největší odměnu našel u vědomí svého vznešeného poslání, že koná svatou povinnost, k níž jej sám Ježíš Kristus Církví svatou zavázal.

* Zemřel 30. října 1921 v Sedleci u Náměště n. Osl., Morava, kdež mu byla na rodném domku zasazena deska.

Bratr P. J. Chadim ošetřoval v Buchedu (Mandžusko) v nemocnici 106 tuberkulózních legionářů. v „okolí, ve kterém žijete, připomíná ti ten kraj, kde život pomalu dohasíná“. A jediné, čím byl odměněn bratr P. J. Chadim, byla láska nemocných bratrů, které ošetřoval a o něž se staral: láska a vděčnost všech, bez rozdílu. Taková, jaká byla zvykem v legiích za každý šlechtitný čin. Láska bratrů k tomuto katolickému knězi byla neobyčejná. O tom podává „Československý denník“, vycházející na Sibiři, roč. II., číslo 33 (300), ve fejetonu bratra „Řihy“ „Dopis z nemocnice v Mandžurii“, psán v Buchedu 10. ledna 1919, toto:

„Zmizel alkohol a i kouření omezeno na míru nejmenší. Americký kříž není skoupý, nehledí ani trochu na výlohy za potraviny. A aby bylo dobře, o to se již až příliš spolehlivě stará bratr Chadim, správce nemocnic. Celý den pobíhá mezi nemocnými a táže se, co by který rád, má-li dost, na co by měl ještě chuť — jako maminka. Ovšem kuchařům se asi nezavděčí. Celý sbor nákupčků (nakupovatelů) běhá denně a shání mléko, vejce, kuřata, telata a jiné a jiné věci. I svého cukráře-invalidu zde máme. Ten nám několikrát v týdnu osladí život. O artelščikoví (skladník) ani nemluví, toho bratr Chadim utahá. Zato u našich nemocných by špatně pochodil ten, kdo by byl proti bratru Chadimovi. To jste měli vidět, když odcházeli od nás invalidi do Vladivostoku. Těch hubiček ještě bratr Chadim nikdy nedostal v životě, ani od své milenky — ale, co to mluvím, vždyť je knězem. Jistě mně to odpustí. Takové lásky se u nás dožil! Bratři vědí, kdo se o ně upřímně stará, a ať náleží ke stavu ne u nás příliš náviděnému, oplácí mu za jeho nezištnou práci — láskou.

Ku konci mám jednu prosbu za všechny nemocné bratry: odpravit (odbavit) je co nejdříve domů, aby jim aspoň ve vlasti dopřáno bylo toho..., co prve nedořekl můj nemocný přítel.

A tím získají si vděk a lásku všech nemocných tu, kteří se o to postarají, tak jako si získal bratr Chadim.“

Práce tohoto katolického kněze-legionáře měla by nám a všem těm, kteří naše náboženství hledí snižovati, býti vzorem a měli bychom pracovati ve vlasti.

... a dýchat Ježíšem a ohněm lásky k Bohu plát a milovat bližního a ctností svou se skvět a trpělivě pracovat, být každý za deset...“

Legionář má dnes znamenati ne pouhý program, ale skutečnou práci všech povětivých lidí na prohloubení našeho národního a státního, veřejného a hlavně duchovního a mravního života. Legionář měl by se stát mostem k jednotě národa.

Ne v hledání nových cest, ale v hlubším uplatnění zahraničního života legionářského zabezpečena jest sjednocenost legionářů a tím úspěch jejich činnosti v národě. Neboť ve všech bratrších bez rozdílu jest čest, sláva a síla legionářského bratrství. E. Dostál.

** J. Pospíšil: Jan Prchalů.

Všechno, co pan prezident na Moravě řekl, má všeobecnou platnost pro celé Československo, jehož jest Morava jakýmsi zhuštěním. Že její obyvatelstvo s takovou láskou a nadšením jeho projevy vnímalo a tím jim dodalo důrazu, jest dobrým vysvědčením pro zdravé jádro lidu, jemuž již cit řekl, že k němu mluví osobnost, jež jest jeho lásky hodna. Lid tento jest zbožný a hlubokou náboženskou vírou prodchnutý. Všechno, co od svého presidenta slyšel, plně se krylo s ideály jeho přesvědčení. A tak byl zajisté dobrý účinek vzájemným a přání hostitele ndp. arcibiskupa Prečana v Olomouci, aby Bůh pomáhal presidentu republiky v jeho dobrém díle zrovna tak jako přání stařenky Janotové z Kateřinek, aby ve zdraví se dožil jejího věku 101 roků, jsou mu jistě nemalým povzbuzením pro další požehnanou činnost, neboť znamenají oddanou lásku lidu mezi který zavítal, lidu, jenž byl zde upřímným mluvčím všeho československého občanstva.

Bed. Klimeš:

Povinnost k branné výchově

Podle zákona č. 184, schváleného Národním shromážděním CSR ze dne 1. července t. r. zavádí se povinnost branné výchovy pro československé státní občany oběho pohlaví, ode dne povinnosti k školní docházce, t. j. od 6. roku až do dokonání 30. roku věku. Účelem branné výchovy jest pěstovati v obyvatelstvu tělesnou zdatnost, znalost a dovednost, jichž je třeba k obraně státu a která jest přizpůsobena věku, vzdělání a povolání jednotlivých vrstev občanstva.

Dělí se tudíž branná výchova na brannou přípravu mravní, naukovou a tělesnou, dále na výcvik v pomocných a ochranných službách, zejména pak v civilní protiletectvé obraně a konečně na výcvik branný.

Výcviku v ČPO podléhají osoby až do 50. roku věku, v případě potřeby může však vládním nařízením tato věková hranice být prodloužena až do 60 let, právě tak jako i branný výcvik a výcvik v jiných pomocných a ochranných službách může v pádu nutnosti být vládním nařízením taktéž prodloužen buď do 50, případně i do 60 let.

Od branné výchovy mimoškolní jsou osvobozeny osoby s tělesnou neb duševní nezpůsobilostí, všichni vojáci v činné službě, vojenské osoby mimo činnou službu, příslušníci četnictva, finanční stráže, uniformovaného i neuniformovaného policejního stráž sboru, stráže obrany státu a dozorcí ve vězeňských ústavech a v polepšovnicích, členové vlády, Národního shromáždění, předseda nejv. kontrol. úřadu, guvernér Národní banky, guvernér země Podkarpatské, státní a jiní veřejní zaměstnanci vyznačení ve vládním nařízení, starostové obcí, duchovní církví a náboženských společností státem uznaných, členové rádu a kongregací i když nejsou duchovními, lékaři, lékárníci, po-

rodní asistentky, pokud vykonávají praxi, těhotné ženy a matky, starající se o nedospělé dítky.

Branná výchova se dělí na výchovu žactva a studujících, obstarávají ji příslušné školy, a na brannou výchovu mimo školu, vztahující se na obyvatelstvo ostatní. Tato výchova mimoškolní bude prováděna v tělovýchovných spolecích, do nichž jest zahrnut také Čsl. Orel, různých ústavech a útvech a ve středisech branné výchovy. K podrobnostem se ještě v našem listě vrátíme až po vyjití prováděcího nařízení.

K zajištění součinnosti odborných a zájmových vrstev zřídí se ústřední, zemské a okresní výbory brannosti. Ústřední výbor vedle zástupců zúčastněných ministerstev jest složen ze zástupců ústředí spolků oprávněných k branné výchově, ze zástupců ústředních korporací osvětových, ze zástupců vrstev zaměstnavatelských, hlavních odborových organizací zaměstnaneckých a z odborníků. Zemské výbory zřizují se u zemských úřadů a jsou složeny ze zástupců zem. úřadů, vojenské správy, zem. školních úřadů, zemědělského školství, zemských ústředí osvětových sborů a zemských ústředí spolků a odborných organizací jako u výboru ústředního. Okresní výbory brannosti se zřizují u okresních úřadů a skládají se opět ze zástupců vojen. správy, okres. úřadů, okr. škol. úřadů, obcí, okr. a městských sborů osvětových a okresních spolků i odborových organizací jako je tomu vpředu.

Funkce členů výborů jsou čestné, tudíž nehonorané a zaměstnavatelé jsou povinni jak členům výboru tak i osobám branné výchově podléhajícím poskytnouti potřebný volný čas, aniž by jim ze mzdy neb služného činili jakýchkoli srážek.

P. Ladislav Zamykal

V neděli 22. srpna t. r. večer o 9. hod. zemřel v nemocnici v Uherském Hradišti šéfredaktor olomouckého deníku „Našince“ konsistorní rada P. Ladislav Zamykal. Onemocněl v Kyjově, kde byl návštěvou u své provdané sestry a byl potom dopraven do uhersko-hradištské nemocnice, kde shledáno, že jde u něho o vnitřní nádor, k němuž se připojila komplikace, srdeční slabost. Lékařské konsilium se rozhodlo vyčkat, až tato srdeční slabost pomine, a potom přistoupit k roentgenování chorého. Srdeční slabost však nepolevila a P. Zamykal v neděli večer zemřel.

P. Ladislav Zamykal narodil se z dělnických rodičů — otec byl továrním krejčím — 31. srpna 1884 v Prostějově, kde také potom vychodil obecnou školu. Gymnasium vystudoval v Kroměříži, načež vystudoval bohoslovectví v Olomouci. Potom byl kaplanem v Německých Libinách a kooperátorem v Postřelmově. Od r. 1901 byl členem redakce deníku „Našince“, od r. 1923 stal se šéfredaktorem tohoto listu. Redigoval též týdeník „Severní Morava“ a literární měsíčník „Archu“. P. Zamykal byl předsedou odbočky Syndikátu čsl. novinářů v Olomouci a místosyndikem Syndikátu čsl. novinářů v Praze.

ODĚVY

pánské, dámské všeho druhu, orelské kroje a všechny součástky zhotoví oděvní družstvo

SNAHA Praha I., Karlova 18

vchod z Liliové 21. — Telefon číslo 332-29

Úvěru schopným povolujeme aplátky

Pout Orelstva na Hostýn

konala se v neděli 22. srpna t. r. v rámci jubilejních oslav mariánských. Slavnosti, které přes krajně nepříznivé počasí se zúčastnilo mnoho tisíc věřícího lidu, zúčastnil se také brněnský biskup dr. Kupka, který také k poutníkům promluvil. Řečníci vyzývali k věrnosti myšlence orelské, která dala svůj program do služeb výchovy k náboženskému a národnímu sebevědomí. Slavnost byla zakončena slibem věrnosti církvi a demokratickému státu. Pozdravné telegramy byly zaslány prezidentu republiky dru Benešovi, papeži Piu XI., starostovi čsl. Orla min. Msgru Srámkovi a olomouckému arcibiskupovi dru Prečanovi. Špalířem branných oddílů odešel pak biskup dr. Kupka do chrámu, kde celebroid pontifikální mši na zakončení svatohostýnských oslav.

Odvází se Německo války?

Bude Německo válčit nebo nebude? Je již s dostatek vyzbrojeno a odporu proti většině evropských států schopno? Tak znějí nyní stále se opakující otázky. Odpovědět na ně není snadno. Německo by bylo nového dobrodružství schopno jenom tehdy, bylo-li by dostatečně vyzbrojeno. K úplnému jeho vyzbrojení jest však třeba nesmírného množství zbraní, strojů a traskavin. Posuďme z cifer, z dohody versailleského míru, podle něhož musilo Německo odevzdati vítězným státům dohodovým:

14.014 letadel, 27.754 letadlových motorů, 4 pancéřové pobřežní lodí, 26 velkých jednotek válečného loďstva, 19 malých křižníků, 21 školních speciálních plavidel, 83 torpédovek, 315 ponorek, 37.000 tun prachu, 6 milionů

KJM.:

Ministranti a brannost

Z dobrých ministrantů bývají pravidelně i dobří vojáci; měly by proto všechny katolické matky toho dbáti, aby se jejich hoši věnovali aspoň občasně ministrantské službě.

Hoch, jenž byl do této služby řádně uveden, si ji zamiluje, raduje se z ní, je mírný, trpělivý, shovívavý k hochům, s nimiž pracuje, věrný sobě a své službě, skromný, stridmý a cudný. (Vesměs vlastnosti, jež dělají i dobrého vojáka.) Ve francouzském generálním štábu měli nejlepší všestrannou působivost odchovaní

ručních střelných zbraní, 107.000 strojních pušek, 83.000 děl a minometů, 38.750.000 šrapnelů, 332.000 tun dělového střeliva, 16.500.000 granátů a 473 miliony patron. To byly zbytky po vyčerpávající světové válce!

V posledních třech letech za Hitlerovy vlády zbrojilo Německo způsobem, který nikoho nenechával v pochybnostech o skutečných úmyslech. Vydalo za tu dobu na zbrojení asi 54.400.000.000 Kč. Za to si vyrobilo nové zbraně, munici a otravné plyny. Stačí to Německu k válce o získání nových území ať v Evropě nebo koloniích? Tady se dostáváme do labyrintu záhad... Záhadou nezůstává jen jedno, a to jest úmysl k válce, když porušuje Německo vědomě sjednané a podepsané závazky.

vanci církevních škol a bývalí ministranti (maršál Foch atd.); za světové války doznal opětovně a důrazně židovský velitel polní nemocnice (vrchní štábní lékař, odborník a lidumil na slovo vzatý), že nemá vedle milosrdných sester lepších spolupracovníků nad bývalé ministranty.

Ministrováním se rozšiřuje i všeobecné vzdělání hochovo: jazykové schopnosti, znalost mateřštiny, smysl pro hospodářské otázky dneška a pro vzájemnou úctu mezi národy.

Jmenování. Bratr JUDr. Marek Čaha, odbor. rada min. obrany, jmenován byl vrchním odborovým radou. Srdečně blahopřejeme.

Blahoslavení, kdo věří, neboť porozumějí mnohým tajemstvím života a nepadnou v osidla zlomyslných mudráků.

Gabriel Palán, S. J., Katolík činem.

Nové katolické gymnásium v Brně. Vzdor stále stoupajícímu počtu přihlášek do katol. seminářů, jeví se ještě nedostatek kněží. I Morava tento stav pocítuje, proto usiluje moravský metropolita J. M. njdp. arcibiskup Prečan spolu s brněnským biskupem njdp. Dr. Kupkou o zřízení samostatného katolického gymnasia v Brně, které by vychovávalo středoškolskou mládež potřebám studia bohosloveckého. Správa ústavu má být svěřena opět řádu Tovaryšstva Ježíšova, jako jest tomu u gymnasia bubenečského.

Brněnská zbrojovka přijímá. Správa čsl. zbrojovky v Brně rozeslala vojenským útvaram výzvu, že bude přijímat specialisty, kteří absolvovali průmyslovou neb mistrovskou školu a žádá, aby se hlásili do jejich služeb vojáci, kteří nyní v září budou propuštěni z prezenční vojenské služby

Naši letečtí vítězové povýšeni. Letečtí poručíci Novák a Hlado, kteří byli členy čsl. družstva voj. pilotů a dosáhli pozoruhodných úspěchů na mezinárodním leteckém metinku v Curychu a pro něž jsme v našem časopise reklamovali povýšení za odměnu — byli skutečně podle Věstníku MNO povýšeni na nadporučíky. Gratulujeme.

- Kš -

Blahoslavení učenci pokorní, neboť jejich údělem bude moudrost víry, která osvěcuje srdce a jako zářivé pochodně budou lidi svítiti v záhadách životních.

Gabriel Palán, S. J., Katolík činem.

Příští číslo svatováclavské vyjde 24. září jako dvojčíslo 6-7

Film události

J. E. kardinál arcibiskup dr. Kašpar, který se po své nemoci léčí v Karlových Varech, celebroidal v neděli 22. srpna t. r. zase po dvanáctinedělní přestávce po první mši sv.

Náš vzácný příznivec J. E. njdp. arcibiskup olomoucký Dr. L. Pračan vyznamenaný byl v minulých dnech francouzským řádem velkodůstojníka čestné legie. Je to nejvyšší stupeň pocty, který francouzská vláda uděluje vynikajícím a zaslužitým osobnostem. - Kš-

Největší hold svátostnému Kristu od katolického sjezdu v Praze. Diecéšní eucharistický sjezd v Hradci Králové konal se ve dnech 14. a 15. srpna. Do východočeské metropole přijelo na 50.000 věřících z celé diecése, nebylo farností, aby neměla zastoupení. Východočeská diecése s J. M. ndp. Dr. M. Píchou vzdala nadšený, strhující a nádherný hold Eucharistickému Kristu. „Nejsvětější Svátost oltářní, obnova katolického života,“ bylo heslem sjezdu.

Hostýn měl oslavu 25. výročí korunovace Panny Marie za účasti 70.000 poutníků a účastnil se také papežský nuncius Msgr S. Ritter, olomoucký arcib. dr. Pračan a ministr Msgr dr. Sránek. Zástupci německé a rusínské mládeže slibovali věrnost demokracii a republice. Apoštolský nuncius mluvil o Panně Marii jako o ochránkyni nezávislosti Čsl. republiky.

Na rodném domě biskupa dra Fischera Colbrie v Zeliezovicích bude umístěna pamětní deska. Biskup dr. Fischer-Colbrie zachránil totiž vdp. Jos. Kačku před trestem smrti.

Velké Polsko oslavilo okázale 17. výročí bitvy na Visle v srpnu 1920. Ve Varšavské basilice nejsvětějšího Srdce Ježíšova sloužil slavnou mši svatou apoštolský nuncius Msgr Cortesi.

Památník čsl. vojska v Darney bude postaven na místě, kde prezident Počinec a Clémenceau uznali ofic. novou republiku a odevzdali její praporek čsl. pluku. Krátce potom čsl. armáda na franc. půdě byla zařaděna na frontu a nedaleko Valmy dobyla vítězství, které přispělo k vytvoření nezávislého čsl. státu.

Smír v politickém procesu Sidor—Smrtek rozvířil novou tiskovou kampaň na Slovensku. Autonomistický tisk vidí v ukončení procesu vítězství posl. Sidora, druhá strana opět opak.

Mezinárodní mírový sjezd katolických bojovníků z fronty ve Vidni pro zachování míru konal se od 26. do 29. srpna t. r. za účasti 8 tisíc účastníků i z Československa.

Protikřesťanské řádění Kurdů. V kraji Amuda přepadli znenadání křesťanské přibytky a zapálili chaty. Sta chat, patřících křesťanům bylo zapáleno.

Moderní Čína

Edgar v. Hartmann měl rozhovory s čínským ministrem financí drem Kungem, která je pozoruhodná vzhledem k japonsko-čínskému konfliktu. Dr. Kung zavedl s pomocí Anglie a Spojených států novou jednotnou čínskou měnu, provedenou v roce 1935, čímž položil základ k spořádanému hospodářství.

V roce 1921 měla Čína jen 1185 km dopravních cest, roku 1935 přes 96.000 km prvotřídních širokých silnic. Tím se rozvinul automobilismus. V roce 1921 neměla Čína takřka automobilů, avšak 1935 vykazovala jich již přes 60.000. Podobný rozvoj vykazují železnice. V roce 1900 měla Čína jen 909 km železnic, r. 1931 již 7460 km, r. 1936 již přes 12.000 km. Z těchto čísel jest nejlépe patrný rychlý rozvoj hospodářství, jímž Čína v posledních letech prošla. Podporování možnostmi moderní dopravy, vyzvaly tak v zemi nové továrny, zejména textilní, elektrárny a jiné veřejné práce i podniky soukromých investic. Odbyt produktů byl zajištěn na stále širších trzích. Aby snáze zvládl finanční problém, použil Kung svého nynějšího zahraničního pobytu k tomu, aby získal na světových zahraničních trzích, zejména v USA, Anglii a Francii, prostředky k další výstavbě čínského hospodářství. Z ochoty těchto států bylo by možno usuzovati, že přes stále úspěchy Japonska v pronikání do Číny velmocí věří v ozdravení čínského hospodářství a její důležitou roli v příštím hospodářském vývoji. Po-

dobný vývoj lze očekávat tím spíše, že nová vláda nezanedbává ani kulturní a sociální úkoly, aby se z Číny stal skutečně moderní stát.

Čína nabyla sebevědomí a odvahy. Je pozoruhodné, že nejstrašnější zpustošení v Sanhaji, která byla, jak známo, také již bojištěm před pěti lety, způsobili nyní právě Číňané, kteří podnikli široce založený protiútok na Japonce. Ti neměli dosud času náležitě se připravit a vylodití dostatečné posily. To je rovněž něco naprosto nového. Novinok je také zejména čínské letectví, jemuž se přičítá již sestřelení 30 japonských letadel. Sám nápad zaútočiti ve vzduchu na japonské loďstvo, je silný a smělý. Před pěti lety omezila se Čína ještě na papírový protest. Cankajšek je nesporně chytrá hlava a silná vůdčivá osobnost, jakou Číňané dnes mají. Čína je de facto spravována diktátorem a naprosto nespornou autoritou. Ovšem typickým čínským diktátorem, který si zaslouží zároveň názvu kunktátora. Zůstává vždy v rezervě, jak jen může nejdříve. Jestliže se nyní přece jen pouští do velké akce, ví jistě dobře, co dělá. V první řadě vzhovuje neodolatelné touze svého lidu dát průchod překypující nenávisti; je ovšem třeba vyčkat, jak daleko čínský národ půjde, na kolik jeho energie vydrží. Praktickou zkouškou zde bude úspěch právě vypsané vnitřní půjčky „národní spásy“, která nezapírá svou povahu konfiskáčnickou; jde vlastně o velkou nucenou dávku ze jmění. (Hospodářský rozhled, č. 33. 1937.)

Ruské anekdoty

Zidovský řezník, který byl dobrým patriotem, vyvěšil v úmrtní den Leninův státní vlajku z okna s nápisem: „Lenin je mrtev, ale jeho dílo žije“. Praporek zakryl polovici nápisu na firmě nad řeznickým krámem, takže ze slouce se pak mohlo číst: „Lenin je mrtev, ale jeho dílo žije... pod dozorem rabiho Kohna.“

Dva židé se potkají v Moskvě. Jeden se táže druhého: „Abrahám, kdo je všechno ve vašem sovětu doma u vás?“ — „Nu, je tam nějaký Goldmann, potom Kohn a Lévy i Bernstein a také Ivanov.“ — „Ivanov? To je jistě Rus!“ — „Ano, ano, Rus to!“ — „No, né!“ povídá druhý, „Bůh ví, jak se tihle Rusové také všude ale vetrou!“

Rusinka uvidí po první na trhu velblouda. Prohlíží ho se všech stran půl hodiny, kroutí hlavou a posléze vybuchne: „Vidíte, jak ti zatracení bolševici i koně zřídili?“

Zaslali jste již předplatné?

„Proč nadáváte, tovaryši?“ tázal se Kalinin několika stýskajících si mužiků. „Nemáme žádných bot! A tys nám přece sliboval ráji!“ „Jste vy ale hlupáci“, odvětil, „kdo jakživ kdy slyšel, že v ráji se nosí boty!“

Rykov jednoho dne seděl ve svém bytu, když najednou uslyšel ze sousedního pokoje Stalinova příšerné nadávky. Vstrčil hlavu do dveří a uviděl jen samotného Stalina, jak se proklíná: „Ven s tebou!“ křičí Stalin. „Zbláznil jsi se?“ diví se Rykov. „Ne, tohle je moje slabá chvilka sebekritiky!“ praví zase již klidně Stalin.

BOHOSLUŽEBNÁ ROUCHA a veskeré kostelní potřeby a zař., přesně dle církevních předpisů zhotovené, do dává levně

Ars Liturgica,
Anežka Mestková, Praha II.
Ječná 2, u sv. Ignáce.

PRAPORY pro katol. spolky,
dle vlastních dod. nákrešů,
VLAJKY v každé ceně a
provedení, vyšívané stuby.

ARS LITURGICA zn. jakosti

HRANIČÁŘ

Prof. F. Kolář:

Katolik zakladatelem české školy v Trnovanech

Mnozí lidé se jistě dnes domnívají, že se čeští katolíci před válkou vyhýbali vlastenecké práci a vystupovali proti národním akcím. Že tomu tak nebylo, potvrdí vzpomínky nejstaršího a nejzsloužilejšího člena „Sdružení českých katolíků“ v Trnovanech, p. Oldřicha Bány, který nemá osobních nepřátel a naopak je vážen všemi občany daleko široko. Aby zásluhy tohoto našeho českého průkopníka neupadly v zapomenutí, zaznamenávám je v tomto listě:

„Bylo to v roce 1892 tedy, před 45 lety, kdy vznikla myšlenka zřídit v Trnovanech u Teplic českou školu. Tehdejší řídící učitel F. Chaloupecký a jednatel Ústřední matice školské Libický po marném úsilí opatřit vhodnou místnost pro českou školu v Trnovanech, vyhledali mne a žádali o radu v této záležitosti, nebo zda bych nebyl ochoten svůj tehdy nově postavený dům propůjčiti. Jelikož bylo shledáno, že není možno zřídit v tomto domě školu, navrhl jsem, že zakoupím stavební pozemek a školní budovu postavím, což bylo s radostí přijato.

V té době byl právě veden urputný boj proti nám Čechům vůbec a najmě proti českému školství jak se strany tehdy nám nepřátelských úřadů tak i se strany našich německých spoluobčanů. Když dům byl postaven, bylo dáno po dlouhých průtazích konečně svolení otevřít školu. Otevření školy stalo se způsobem okázalým.

V přízemní místnosti byl zřízen oltář a nemýlím-li se, byl to dp. Vojáček nebo Svoboda, který školu slavnostně vysvětil. Naši nynější učitelé pokrokoví o tom ničeho nevědí.

Sotva že škola byla otevřena a vyučování v ní zahájeno, byla okna této školy téměř každou noc vyřezána. Byly to zlé doby. Stížnosti mých na obecním i policejním úřadě dbáno nebylo. Nepomohly ani prosby u okresního hejtmána, který mne odbyl, že nám u naší školy nebude dělat hlídače. A tak jsem se svou rodinou bydlící v sousedním domě nebyl jist ani svým životem.

Vzornou organizací školskou prvního řídícího Josefa Likaře škola kvetla a rozšiřovala se. Bylo třeba postaviti z mých prostředků druhý dům. Když se pak později jednalo o zveřejnění naší školy, tu jsem byl jako zástupce rodičů přítomen jich výslechu na obecním úřadě. Právním našim zástup. byl p. Dr. Šámal. Po příznivém výslechu loučil se se mnou p. dr. Šámal slovy: „Kdy se Vám budeme moci odměnit za vše, co pro českou věc činite?“ Odpověděl jsem, že nečekám odměny. Tou jest mi vědomí, že poctivě pracuji pro naše národní potřeby.

Když pak bylo nařizeno komisionelní šetření, jež bylo též konáno na obecním úřadě, zastupoval jsem české rodiče, p. Bělek Ústřední matice školskou a advokát dr. Eberle, zuřivý tu německý nacional, trnovanskou obec. Ten mezi jinými urážkami užil následujících slov: „Co chtějí ti Češi? Není dosti na tom, že musíme tu chásku posílat odtud postrkem do jejich domovů a chtějí od nás, abychom ještě školy pro ně stavěli?“ Takováto šetření byla tři, vždy byla oddálena a přerušena na rok i déle zmíněným Eberlem.

(Pokrač. příště).

Českým katolíkům pod Krušnými horami

Těžko se dýchalo českým katolíkům pod Krušnými horami v letech popřevratových. Byla to léta rozmachu nejen průmyslové konjunktury a skvělých výdělků, nýbrž i pokrokových hesel a jalových frází. Byla to doba, kdy zvrhlosti protináboženského a proticírkevního boje tak zfanatisován byl český lid, že před kulturní jeho zvráceností neobstál ni jeden kříž či socha světců v polích a v mnohých obcích pod Kruš. horami. To byla smutná léta, v nichž právě dle vandalských protináboženských činů bezpečně dala se odhadnouti národnostní osazenost kraje. A v této době plné bolestných urážek a posměšků, kdy ze silných jen nejsilnější odolávali rozběsněnému řádění bran pekelných, rozhodla se hrstka mosteckých českých katolíků seskupená kol neohroženého vůdce, dnes předsedy okres. organizace mostecké p. Frant. Seidla, utíkat se každý rok v prvou zářijovou neděli do Mar. Radčic a Matku Boží, pomocnici křesťanů, prositi za pomoc a sílu potřebnou k zachování věrnosti u víře, za odvahu nevyhnutelnou pro životní boj ať soukromý, ať veřejný. Rok od roku vzrůstal počet ctitelů mariánských, kteří v Mar. Radčicích vzdávali srdečný hold a dik královně nebes za poskytnutá dobrodiní a duše jejich oživené slovy věhlasných kazatelů s prosbou za darů a nové milosti nesly se výš z prachu zmaterialisovaného dnešního světa. V posledních letech přednášky vůdců katol. lidu Msgr. B. Staška, Msgr. Al. Tylinka, vdp. děkana Mlejnska, senátora Frant. Nováka, gen. tajemníka Klimenta, šéfredaktora Scheinosta a jin. jasně ukázaly, co v národě, který, vítězili-li v minulosti, vítězil jen hodnotami duchovními, mu-

Pod Hněvínem

(Dokončení).

Dokladem toho jest Duchcovsko, kde není státních dolů, kde soukromé vesměs německé společnosti uhelné bohatství již téměř vyrubaly a kde poslední parlamentní i okresní volby prokázaly bolestný úbytek českých voličů.

Poctivá a cílevědomá politika čl. strany lidové, strany, která několikrát již dokázala, že jest jednou z nejspolehlivějších opor naší demokracie, získávala mezi hornictvem nejen sympatie, nýbrž i stoupence a neohrožené zastánce. V dubnu letošního roku založena v Mostě prvá odborová hornická organizace oo odbočka všeoborového sdružení křesťanského dělnictva. Letos poprvé pořádány 1. května veřejné projevy křesťanského dělného lidu v Mostě, Lomu a v Břešťanech. Všude tešily se účasti, o které před několika léty nikomu se nesnilo a vyznačovaly se příkladnou úrovní. Na projevu v Mostě zajímavým bylo doznání křesťanský odborově i politicky dnes organizovaného horníka, dříve komunisty:

„Pocítovali jsme již dlouho, že jsme bloudili. Cítili jsme, že bez náboženství nám něco schází, že se podobáme třtinám, že nedostává se nám vnitřní, duchovní síly hodné lidské důstojnosti. Na vlastních dětech jsme poznali, že náboženství jest nejbezpečnější zárukou mravnosti, mravnost pak zdrojem síly, které jest nám v menšinách tolik zapotřebí. Nevyvážíme-li duchovní převahu svojí poměrnou slabostí hmotnou, nebude dobře s českým obyvatelstvem v našem pohraničí.“

V uplynulém měsíci založena nová místní organizace v Břešťanech, kde stojí nejmódernější důl Čsl. republiky — stát. důl Pres. Masaryk. Zakladatelé a příslušníci této nejmóladší menšinářské organizace jsou vesměs horníci a z nich 15 členů ihned se přihlásilo za odběratele nedělních „Lidových Listů“. Po prvé od převratu účastnili se letos v Mostě katolictví horníci v krojích průvodu o Božím těle a přispěli tak k oslavě svato: tního Spasitele. A nikdo se jim nevysmíval, nýbrž kde kdo s uznáním kvitoval účast, která se stala středem všeobecné pozornosti. Z horníků, nejpočetnějších odběratelů „Lid. Listů“ zvolen tiskový jednatel místní

mostecké organizace a mostecká odborová organizace byla prvá, jež vykonala májovou sbírku ve prospěch volebního fondu strany. O zdravých základech hnutí svědčí současně čilý život místních Mladých generací, které pečují o náboženské prohloubení svých příslušníků a vychovávají mladé lidovce v praktické katoliky. Většina členů M. G. utužuje se tělovýchovou v Orlu, který v prvých květnových dnech pořádal zdařilý cvičitelský kurs v Bilině. Kursu toho účastniko se více než 50 účastníků z nově ustaveného hraničářského okrsku orelského se sídlem v Teplicích-Šanově. V mnohých organizacích jsou mladí členy katol. Skautů a činností svou jsou povzbuzením a podporou všem našim obětavým pracovníkům. Jest pravda, že v kraji pod Hněvínem, který tak dlouho byl naprostým náboženským úhorem, kde v jednotlivých místech nebylo vůbec možno katolickému hnutí zakotviti, mnoho, nesmírně mnoho jest ještě vykonati. Počátek však — a ten jest vždy nejtěžší — byl již slibně učiněn a další rozvoj závisí od Božího požehnání, vytrvalosti pracovníků a jejich lásky k záslužnému dílu.

J. Hulinský.

sela právě pro záchranu těchto hodnot duchovních, vykonali a podstoupili čl. strana lidová. Přesvědčivá slova jejich z nejdůležitějších dřívějších katolíků učinila katolíky praktické a horlivé činitele mariánské.

Letos koná okres. organizace čl. strany lidové v Mostě výroční XV. pouti do Mar. Radčic v neděli 5. září 1937. Pořad Bohoslužeb zůstává týž jako v letech minulých. Slavnostní kázání promluví všemi vážený a milovaný vdp. Jos. Merell, Ord. Crucig. z Mostu. Na odpolední konferenci katol. hraničářských pracovníků přednese organ. referát okres. důvěrník J. Hulinský, na slavnostním shromáždění pak promluví poslanec N. S. pan Alois Petr, předseda všeobecného sdružení křesťan. organizací dělnických. Katolíci Bratři a sestry! Jest tomu již letos po patnácté, kdy více zveme Vás, aby v nejhojnějším počtu zúčastnili jste se tradiční naší pouti do památných, starobylých Mar. Radčic. Vzpomeňte zvláště letos u příležitosti výroční pouti, jak změnily se poměry během těch posledních

15 let a jaké zadoslučinění daly Vaší kdys vysmívané věrnosti zděděné víře svatováclavské a něžné účtě mariánské. Dnes po zkušenostech diaze zaplacených jasno již, kam dospěl by osvobozený národ bez hodnot duchovních, bez náboženských zásad nekompromisně hlásaných církví katolickou, církví našich vlasteneckých kněží, národních buditelů. Vy nezradili jste církev, Vy nezradíte také vlast, nýbrž budete vždy jí, její svobody a demokracie nejjistější oporou a nejbezpečnější záštitou. Přijďte letos všichni do Mar. Radčic poděkovat Matce Boží za poskytnutá zadoslučinění a dobrodiní: prostě láskyplnou pomocnici křesťanů za další pomoc a posilu potřebnou ušlechtilým snahám o znovupokřesťanění národa a zajištění jeho velké budoucnosti!

V Mar. Radčicích v neděli 5. září 1937 na shledanou!

Za okres. organizaci čl. strany lidové v Mostě
Jindřich Hulinský, Frant. Seidl,
důvěrník. předseda.

Z Mostu

V Mostě zemřel dne 17. srpna 1937 ve stáří 72 let p. Gabriel Vajchr, mistr obuvnický a majitel realit v Mostě. V Pánu zesnulý, pečlivý manžel a starostlivý otec, tchán okres. předsedy čl. strany lidové v Mostě p. Frant. Seidla, zemřel náhle, když jako každoročně chystal se jíti do kostela sv. Václava na mši svatou, při níž den před tím přistoupil ku stolu Páně. Zbožný, dobrý muž náležel škole starých českých poctivců, písmáků a literátů, sečtělých a zběhlých v historii národa. S věrností víře spojoval věrnost národu a v prvé řadě on to byl, kdo před převratem již zasloužil se o zavedení českých Bohoslužeb v Mostě. Po převratu stál u kolébky jak místní tak okresní organizace čl. strany lidové a svou obětavostí, svými zkušenostmi a bystrým postřehem získal si o rozvoj katolického hnutí na Mostecku zásluh nedocenitelných. V uznání jich byl také jmenován zakládajícím členem obou zmíněných organizací. Pohřeb stejně horlivého katolíka jako dobrého Čecha a vlastence konal se za veliké účasti 20. srpna 1937. V hřbitovně kapli mostecké tklivými slovy rozloučil se se zesnulým vdp. Josef Merell, kaplan z Mostu, u hrobu pak za veřejnou činnost mu poděkoval a poslední s Bohem jemu dal okres. důvěrník J. Hulinský za místní i okres. organizaci čl. strany lidové v Mostě. Odpověď v pokoj!

Na Zatecku se staví státní dům. V obci Kounov u Zatece se staví státní dům, v němž budou byty pro místní učitelstvo, úřadovny četnické stanice, poštovní úřad atd. Práce bude hotova ještě do konce letošního roku.
- KŠ -

Návštěva vídeňských Čechů. V minulých dnech dlela v jižních Čechách výprava téměř 100 návštěvníků z Vídně. V Českých Budějovicích byli upřímně uvítáni, načež vykonali pouť na Svatou Horu a do Klokoť u Tábora.

Hospodářské středisko českých katolíků v Teplicích-Šanově

Založení a vybudování teplické sběrný záložny Hermes spadá sice do pohutě, ale za to velmi radostné doby nadšeného zakládání místních obranných katolických korporací jak politických, tak kulturně náboženských. Celé, dnes mohutné katolické hnutí v Teplicích-Šanově vzalo svůj základ z „Katolického sdružení“ a z tohoto původního kmene vyrůstaly během doby stále nové a nové větve, ať již to byla lidová organizace, Orel, katolická mládež atd.

Tehdejší doba, před 18—20 léty, plná ideálů, plná radosti z dosažené státní samostatnosti byla jako stvořena k tomu, aby katolíci Čechové v pohraničí procitli z náboženské vlažnosti a budovali své hnutí jak po stránce kulturní, tak i hospodářské. Stržení Mariánského skoupu v Praze vyburcovalo i nás k práci za ideály katolicismu.

Nemohu při této příležitosti se nezmíniti o neohrožené, nadšené a obětavé náboženské i národní průkopnické práci nynějšího děkana vldp. Václava Mlejníka, který jako první český kaplan byl vlastně ideovým vůdcem českého katolického hnutí na Teplicku, kterému stojí v čele již plných 25 roků.

A tak v době před deseti léty z pod-

nětu tehdejšího ředitele pražské centrály záložny Hermes Zd. Roudnického vznikla odvážná, myšlenka, české katolické hnutí naše doplniti ještě podnikem hospodářsko-svépomocným. Vedla nás k tomu snaha hospodářsky podchytniti nejširší vrstvy českého živlu a vymániti se tak z područí peněžních ústavů, ať již národnostně, kulturně či politicky nám cizích.

Po několika informativních schůzích

přikročili jsme dne 26. ledna 1926 k vlastnímu založení naší sběrný, zvolili prvé její činovníky a zahájili činnost zatím v soukromém bytě dp. Mlejníka na děkanství. Již při prvé schůzi upsáno bylo 123 záloženských podílů a do sběrný vloženo 27.000 Kč, kterýžto stav již v krátké době se značně zlepšil, takže dnes se řadíme na přední místo mezi ostatními sběrnými.

Když pak na počátku roku 1933 dostavěn byl v Teplicích, na frekventované Myslivecké třídě náš krásný Lidový dům, přemístěna byla naše sběrna sem, do nových, moderně zařízených místností, kterými se již náležitě reprezentuje. Od této doby zavedeno bylo také již pravidelné každodenní úřadování od 9. do 13. hod. odp. a v neděli od 10. do 11. hod., místo dosavadních dvou dnů v týdnu. Zakrátko docílili jsme pak prvého milionu vkladů.

Cílevědomé a odhodlané vedení našeho ústavu dává plnou naději, že výsledky, dosažené v prvním desetiletí jeho činnosti jsou jen počátkem soustavného vzrůstu této naší hospodářské složky, která v našem krásném, lázeňském městě vžívá se jak mezi našimi příslušníky, tak i mezi vrstvami druhé národnosti.
- Ant. Juliš. -

Josef Malkovský :

Přechod konjunktury

Po několikaleté tísni nastává našemu hospodářskému podnikání opět nová éra. Živé tempo konjunktury potřebuje stále nových a nových kapitálů. Po hotových penězích jsou stále velké potávky, třebaže již sezonní práce nastávají již podzimem se končí. Vývoj těchto základních hospodářských věcí přináší našemu životu i mnoho překvapení, vyvěrajících jednak ze zvýšené distribuce, všeobecné podnikatelské činnosti, a konečně i mezinárodních záležitostí, které se shrují na bedra našeho státu, jako nositelů právního pořádku.

Všeobecná stávka stavebního dělnictva v Praze v počtu 25.000, již dělnictvo bylo připraveno o příjem cca 20 milionů, ukazuje jasně, že je zde určitý hospodářský chaos, ať již v posuzování se strany odborářsko-sociální, kde prostě špičky vyjednávání nebyly schopny intenzivně zasáhnout, anebo již tlak politicko-hospodářský, avšak v této již pozdní době zcela nepraktický, poněvadž již v této době nastává spíše inkaso, neboť stavby nové se jen nepatrně začínají.

První velká pouť západočeského lidu do M. Týnice a Královic

Za necelý rok po úspěšných slavnostech 150ti letého výročí zrušení slavného cisterciáckého kláštera M. Týnice, byla vzorně provedena renovace ambít klášterních nákladem cca 70.000 Kč. Je to výsledek nezištné práce všech členů spolku pro záchranu M. Týnice a všech lidí dobré vůle, jimž dal p. prezident Dr. E. Beneš, zdejší blízký rodák, krásný příklad darem 25.000.— Kč. Opravu za památkový úřad provede krajně obětavý architekt p. Hanuš Zápal z Plzně s pomocí svých spolupracovníků. Krásné a hodnotné umělecké fresky Kramolinovy renovoval akad. malíř Jelínek z Prahy.

Voláme na neděli 12. září do M. Týnice všechny věrné katolíky českého západu, mariánské ctitele, milovníky krásného umění, aby byli přítomni slavnému posvěcení renovovaných ambít a radovali se spolu s námi ze zdaru naší práce.

Přísežný dodavatel mešních vín

J. BOUZEK

vinné sklepy

Praha II., Jungmannovo nám. 20
(Františkánský klášter.)

Nedostatkem kapitálu ve stavebních odborech postihlo trpkým zklamáním stavebních živnostníků zastavení platů fy Nekvasil, ake. spol. v Praze, jejíž finanční stav je krajně kritický, a nebude schopna pravděpodobně splnit ani podmínky ohlášeného vyrovnání, nebude-li mít dostatek záruk a prostředků. Celá věc není jen vlastně soukromou, ale dává nám jasný obraz, že nedostatek zodpovědnosti strhuje s sebou další úseky naší hospodářsko-podnikatelské činnosti, a všeobecný zmatek a útěk jest jediným východiskem, v podobných případech hledaných. — Ukazuje se zde názorně, že určité memento hospodářské nemá dostatek vytrvalců a schopných osobností, které by dovedly včas, vždy býti v kormidla kymácející se lodi. Přechod do nové konjunktury přináší otřesy do všech odborů hospodářských, v důsledku dlouhotrvajícího odpočinku a živoření. Opět hospodářsky zaostalý podnikatel bude vyřazen z tempa tohoto koloběhu, a nahrazen jiným; avšak z této situace nesmí nám zůstatvati ať již v životě soukromohospodářském anebo státně hospodářském památky, které by byly výsměchem a hanbou, že nemohli jsme stačiti době, a prospěti všem pracujícím.

Doporučujeme legionáiskou prodejnu

VÁCLAV STICKEL

prodejna čl. třídní loterie

PRAHA XIX., Vuchterlova číslo 16.

Orelské slavnosti v Praze-Liboci. 25leté výročí založení Jednoty čl. Orla v Praze-Liboci oslaveno bude ve dnech 4.—5. září t.r. Protektorát těchto oslav laskavě převzal J. M. vsdp. Th. Dr. Jaroslav Kulač, metropolitní kanovník u sv. Víta. Program: 4. září Slavnostní akademie, v neděli 5. září od 8 hod. vítání hostů a korporací, průvod do chrámu Páně, mše sv. a zkoušky. Odpoledne: od 12—1/2 hod. společný oběd, pietní vzpomínka na zemělé členy, o 1/23 hod. průvod s hudbou od kon. st. el. dráhy č. 11 v Dol. Liboci a položení věnce u pomníku padlých a o 1/24 hod. na hřišti S. K. Hvězda Liboc (Zeyerova alej) veřejné cvičení s proslavem vldp. Msgr. A. Tylínka. Po programu koncert. Zveme srdečně naše bratry legionáře a jejich přátele k hojně účasti.

Doporučuje se

odborný železářský obchod

Josefa Šimůnka,
v Praze - BráníkuRybářské potřeby.—
Velo-součástky

Telefon R. F. 1108

Katoličtí legionáři a jejich přátele připravujte se na svůj svatováclavský sjezd ve dnech 25. a 26. září t. r., jehož program byl otištěn v minulém čísle t. l.

Cukr z politiky? Mnohé politické organizace oznamovaly, že přijímají přihlášky na levný cukr; jest zřejmě, že se přihlašují všichni, neboť kdo by nechtěl levný cukr. Chceme všichni levný cukr bez politického rozdílu, neboť dražota jaká jest, jest nejen hříšná, ale přímo lichvářská. Uvažujme: 1 kg cukru ve výrobě stojí Kč 1.30; daň z cukru nežli opusti skladiště cukrovaru jest Kč 2.—, celkem tedy Kč 3.30 i s daní. Připočte-li se průměrný zisk všech obchodníků a výrobců, Kč 1.—, měl by státi 1 kg 4.30, a všichni jej platíme přes 6.— Kč. Všichni můžeme říci, že vlastně slazení cukrem z naší řepy, z našich cukrovarů, z práce našich dělníků jest luxusem, zejména kde jest početnější rodina. Známe případy, kde cukr se v domácnosti uvidí jenom na svátky, a při tom vyvážíme cukr do ciziny za Kč 2.40 jen abychom se ho mohli zbaviti. Tak oplývá naše země bohatstvím, a 70 procent našeho obyvatelstva nemůže si pro nesmírnou dražotu ani osladiti svůj život, tak prací a starostmi vyplněný.

Ke všeobecnému zlevnění cukru má do konce tohoto roku dojíti. Poněvadž však Svaz cukrovarníků nechce podobného něčeho připustiti, nabídl prý koalicičním stranám v důsledku toho 700 vagonů cukru. Poněvadž se mělo tak státi, prováděly již mnohé politické organizace soupisy svých příslušníků k odběru levného cukru Kč 1.40 za 1 kg.

To jsou důsledky kartelů, jimiž je svázán celý náš hospodářský život. — a z těchto bují jenom vyložená korupce. Marné volání po zrušení kartelů, které jsou hlavní příčinou chudoby našeho obyvatelstva.

Pro male byty - moderní gauté
Gottwald

Píšte si o prospekty!

Gottwald

Praha I., Národní třída 43.

Bratislava, Mor. Ostrava, Brno, Plzeň, Hradec Králov.

Půjčky

ihned kulantně vyřizuje

BANKOVNÍ ZÁVOD

R. SEDLÁČEK,

PRAHA XII., Anglická 12

T
Telefon 236-26

ISKOPISY

moderně provedené,
v době nejkratší dodá

**TISKÁRNA „VLAST“,
A. Daněk, Praha II., Žitná 26**

PRO DOBRÉ BYDLENÍ
DOBŘÝ NÁBYTEK
od fy R. BUKÁČEK Praha-Karlín,
Královská tř. 47.

Odborné zařizování ústavů, VII, obchodů. Bohatý výběr, kvalitní výroba, levné ceny. — Telefon číslo 61705.

Knihařství

ANTONÍN BAUTZ

provádí veškeré práce zakázkové, obchodní a nakladatelské.

PRAHA II., Podskalská 46.

Telefon 459 82.

Konám svou povinnost a ukládám své peněžní přebytky a provádím všechny peněžní záležitosti u

Záložny Hermes

zapsané spol. s r. o. v Praze I.,

v Praze I., Masarykovo nábřeží 18

jejich sběren a stádatelských kroužků.

Bakov n. Jiz., Beroun, Bilina, Blatná, Mladá Boleslav, Horní Branná, Český Brod, České Budějovice, Dolní Bukovsko, Buštěhrad, Cerhovice, Čestice, Cernivsko, Duchcov, Velké Hamry, Březové Hory, Hory Matky Boží, Hostivice, Mnichovo Hradiště, Hluboká n. Vlt., Choceň, Chomutov, Jablonec u Dobrušky, Uhlířské Janovice, Velká Jesenice, Jilemnice, Karlín, Klatovy, Nový Knín, Košice, Kralovice, Kralupy, Křižánky, Kunžak, Lašovice, Libáň, Libice n. Cidl., Litoměřice, Lnáře, Lomnice n. Luž., Lomnice n. Pop., Louny, Lysá n. L., Městec Králové, České Meziříčí, Mirošov, Mirovice, Mnichovice, Most, Mýto, Nelahozeves, Netvořice, Pankrác, Nová Paka, Plasy, Podmokly, Police n. Met., Počernice Dolní, Počernice Horní, Poleň, Postoloprty, Praha VII., Protivín, Rakovník, Rapsach, Rokycany, Roudnice n. L., Rožmitál, Ruzyně, Sedlčany, Semily, Slaný, Smečno, Smidary, Staňkov, Stěžery, Strakonice, Nové Strašecí, Svěbohov, Svratka, Tálín, Tatobity, Teplice-Šanov, Trmice, Třebechovice pod Orebem, Třebenice, Třeboň, Česká Třebová, Týnec n. L., Týniště n. Orl., Valdice, Velhartice, Veltrusy, Velvary, Veselí n. Luž., Mladá Vožice, Záboří n. L., Zbraslav, Zdíkov, Železnice, Žižkov,

ÚŘEDNÍ HODINY OD 8—13.

ÚČET U POŠTOVNÍ SPORITELNY 210.512.

TELEFON 357-05.

Vychází 1. a 15. v měsíci. Redakce, administrace a expedice v Praze II, U Půjčovny č. 4. Telefon č. 377-83. Předplatné Kč 12.— ročně, jednotlivé číslo po 50 hal. Kdo si ponechá dvě čísla a odebírání písemně nezastaví, považuje se za odběratele. Odběratelem přestává býti ten, kdo to administraci písemně oznámí. Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze p. č. 175742/IIIa/1937. Podací úřad Praha 25. Vydavatel a majitel Jednota přátel katolických legionářů, Praha II, U Půjčovny č. 4. Čís. pošt. spořitelny 210.512 (záložna Hermes v Praze). Odpovědný redaktor Bedřich Klimeš. Tiskne Družstvo Vlast, n. A. Daněk v Praze II, Žitná 26. Řídí redakční kruh.

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autoři: **K. Dostál., " J. Pospíšil:, Jan Prchalů., Jindřich Hulinský, Frant. Seidl, Josef Malkovský**

Názvy článků: **KNĚZ-LEGIONÁŘ, Odváží se Německo války?, Moderní Čína, Českým katolíkům pod Krušnými horami, Přejít konjunktury**

Stránky: **[1], 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8**